

Η ΕΟΚ

και το ελληνικό κρασι

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο κρασί τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία

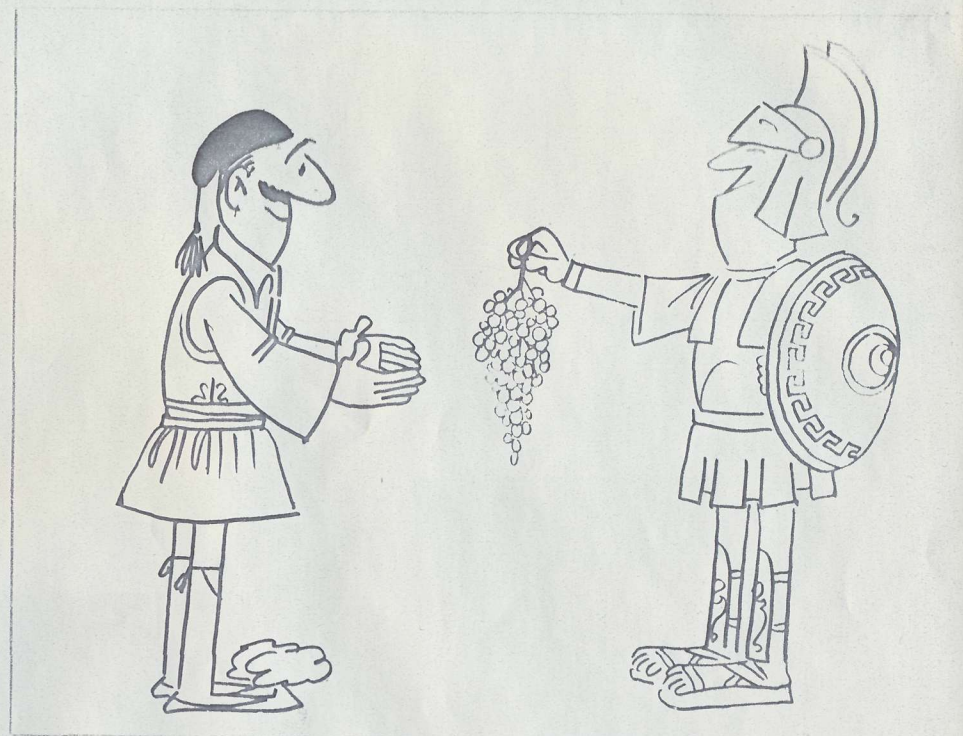
ἀμπελοκαλλιέργεια καὶ ἡ
παραγωγή κρασιοῦ, ἀπὸ τὴν
χαιότητα ὡς τὶς μέρες μας,
αὐτὴ ἀπὸ τὶς βασικότερες
οἰκονομικὰς δραστηριότητες τῆς
ἐλλάδας.

ἀμπέλι εὐδοκιμεῖ σὲ κάθε
μέρος τῆς ἑλληνικῆς γῆς, καὶ ἡ
καλλιέργειά του σήμερον
ἀντιπροσώπευται ἐκτασὴ 1.100.000
ἑκταρῶν περὶπου.

τὴν καλλιέργεια τοῦ
κρασιοῦ ἀσχολοῦνται –σὲ μικρὸ
μεγαλύτερο βαθμὸν– 300.000,
περὶπου, ἀγροτικὰς οἰκογένειες.

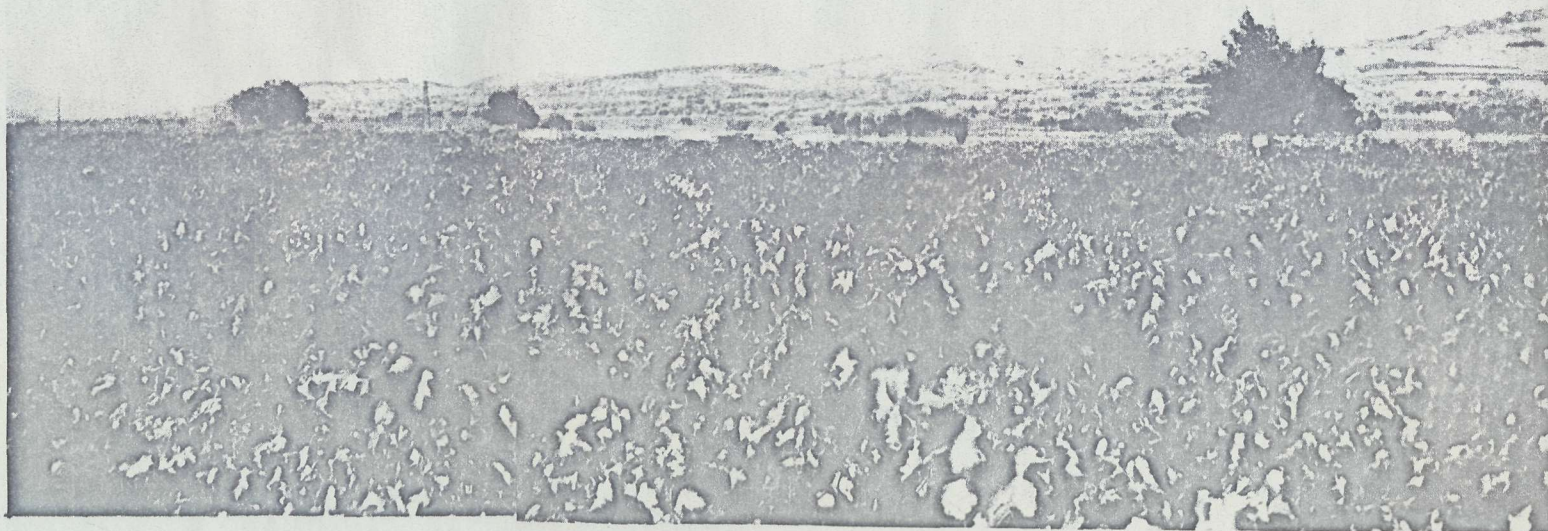
Ἡ παραγωγή κρασιοῦ στὴν
ἐλλάδα ξεπερνᾷ τοὺς 500.000
τόνους τὸ χρόνο. Οἱ 350.000
τόνοι καταναλώνονται στὴ χώρα
μας. Οἱ ὑπόλοιποι 150.000 τόνοι
προορίζονται γιὰ ἐξαγωγή σὲ
ἄλλες χώρες.

Οἱ ἐξαγωγὲς ποῦ
πραγματοποιήθηκαν τὰ
τελευταῖα χρόνια παρουσίασαν
διακυμάνσεις. Τὸ 1974 ἦταν
73.000 τόνοι, ἐνῶ τὸ 1975
ἦταν 134.000 τόνοι.

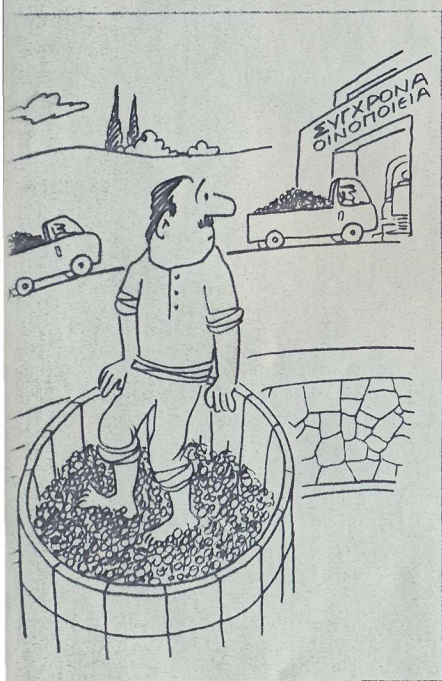

Τὰ ἑλληνικὰ κρασιά χωρίζονται
σὲ δύο μεγάλες κατηγορίες: Στὰ
κρασιά ὀνομασίας προέλευσης
καὶ στὰ
κρασιά κοινῆς κατανάλωσης.

Τὰ πρῶτα εἶναι κρασιά
ἐκλεκτῆς ποιότητος
καὶ παίρνουν τὸ ὄνομά τους
ἀπὸ τὴν περιοχή ποῦ παράγονται.
Τὰ δεύτερα εἶναι κρασιά
εὐρείας παραγωγῆς
καὶ μαζικῆς κατανάλωσης.

Χ ροβλήματα του ελληνικού κρασιού

Στό στάδιο της παραγωγής σταφυλιών:

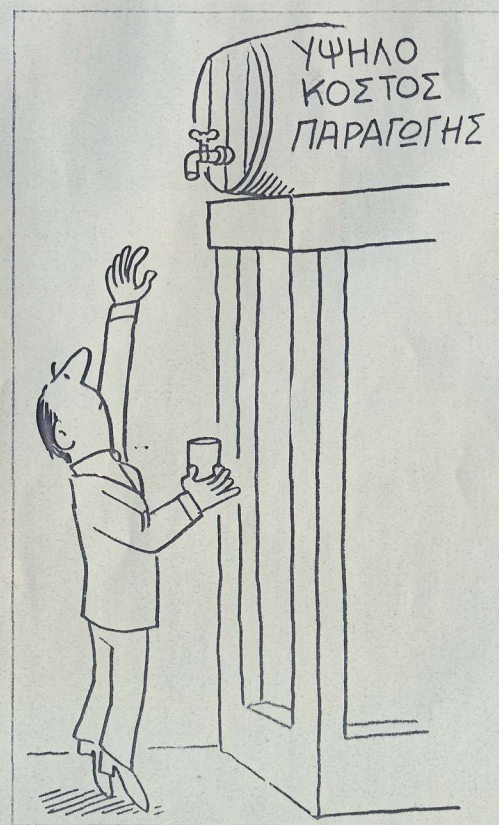
- Τά γέρεκα άμπελια που η χαμηλή τους απόδοση αυξάνει το κόστος παραγωγής.
- Οι ποικιλίες άμπελιών που είναι άκατάλληλες για κρασιά έκλεκτης ποιότητας.
- Τά άμπελια, τά φυτεμένα με τό παλιό σύστημα, που δέν έπιτρέπει τή μηχανική καλλιέργεια, καί γι' αυτό δημιουργούν υψηλό κόστος παραγωγής.
- Οί όμαδικές καλλιέργειες που είναι ελάχιστα. Καί είναι γνωστό πώς οί όμαδικές καλλιέργειες λύνουν πολλά προβλήματα κόστους καί εφαρμογής σύγχρονων μεθόδων καλλιέργειας.

Στό στάδιο της οίνοποίησης:

Τό σοβαρότερο πρόβλημα στην οίνοποίηση είναι ότι, άν καί έχει γίνει αξιόλογη πρόοδος με την ίδρυση άρκετών σύγχρονων μονάδων -τόσο από τίς Συνεταιριστικές Όργανώσεις όσο καί από την ιδιωτική πρωτοβουλία- τό 1/3 των σταφυλιών μας

έξακολουθεί νά οίνοποιείται από τούς ίδιους τούς παραγωγούς, ή ανατίθεται άπ' αυτούς σε μικρά παλιωμένα οίνοποιεία με πατροπαράδοτα μέσα. Αύτή ή μορφή οίνοποίησης πρέπει προσδευτικά νά περιοριστεί στην οικιακή οίνοποίηση καί νά προορίζεται μόνο γιά αυτοκατανάλωση από τούς καλλιεργητές.

Σοβαρό πρόβλημα στην οίνοποίηση παραμένει καί ο τρόπος συγκέντρωσης καί μεταφοράς των σταφυλιών στό οίνοποιείο (μεγάλη παραμονή στό ύπαιθρο ώσπου νά παραδοθούν στό οίνοποιείο, χύδην φόρτωση σε μεγάλα μεταφορικά μέσα, κ.ά.). Η κακομεταχείριση αύτή του σταφυλιού ύποβαθμίζει σοβαρά την ποιότητα των κρασιών.

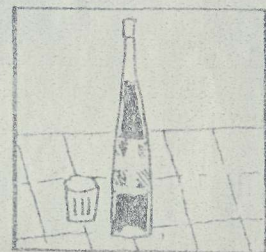
Στό στάδιο της έμπορίας του κρασιού:

Στά προβλήματα του ελληνικού κρασιού υπάγονται καί εκείνα που δημιουργούνται από την έλλειψη σωστής οργάνωσης της έμπορίας του.

Η έλλειψη εύρείας τυποποίησης διαφήμισης των **κρασιών όνομα προέλευσης** είναι από τίς βασικές αιτίες που έμποδίζουν τά κρασιά μας νά πετύχουν μεγαλύτερη προτίμηση των καταναλωτών στο έσωτερικό καί τό έξωτερικό. Τό ίδιο άλλωστε συμβαίνει καί με τά **κρασιά λαϊκή κατανάλωσης**, που δέν κατάφεραν ακόμη νά κερδίσουν τό ευρύ καταναλωτικό κοινό του τόπου.

Στό στάδιο της έμπορίας των κρασιών μας υπάρχουν, όμως, καί άλλα προβλήματα που δημιουργούν νέες αγορές γιά νά προστατεύουν τά δικά τους κρασιά. Η ΕΟΚ, γιά παράδειγμα, περιορίζει καί επιβαρύνει τίς εξαγωγές κρασιών μας στις χώρες-μέλη της. Με την ένταξη μας, βέβαια, δέν θά υπάρχουν αυτά τά έμπόδια.

Όσοπο προβλήματα ανταγωνιστικότητας των ελληνικών κρασιών με εκείνα των άλλων οίνοπαραγωγών μελών της Κοινότητας θά εξακολουθήσουν υπάρχουν. Καί στον ανταγωνισμό αυτό αποφασιστικό ρόλο θά παίξουν πάντα ή ποιότητα, ή εύρεία τυποποίηση, ή οργάνωση της έμπορίας καί τό κόστος των κρασιών μας.

μπελοκαλλιέργεια καί παραγωγή κρασιού, ειδικότερα, παρουσιάζουν προβλήματα, τή λύση όποίων πρέπει νά επιδιώξουν μπελοκαλλιεργητές καί οίνοπαραγωγοί κυρίως τώρα με επικείμενη ένταξη της χώρας στην Ε.Ο.Κ.

Βασικότερα, άπ' τά προβλήματα ά, κατά στάδια, είναι:

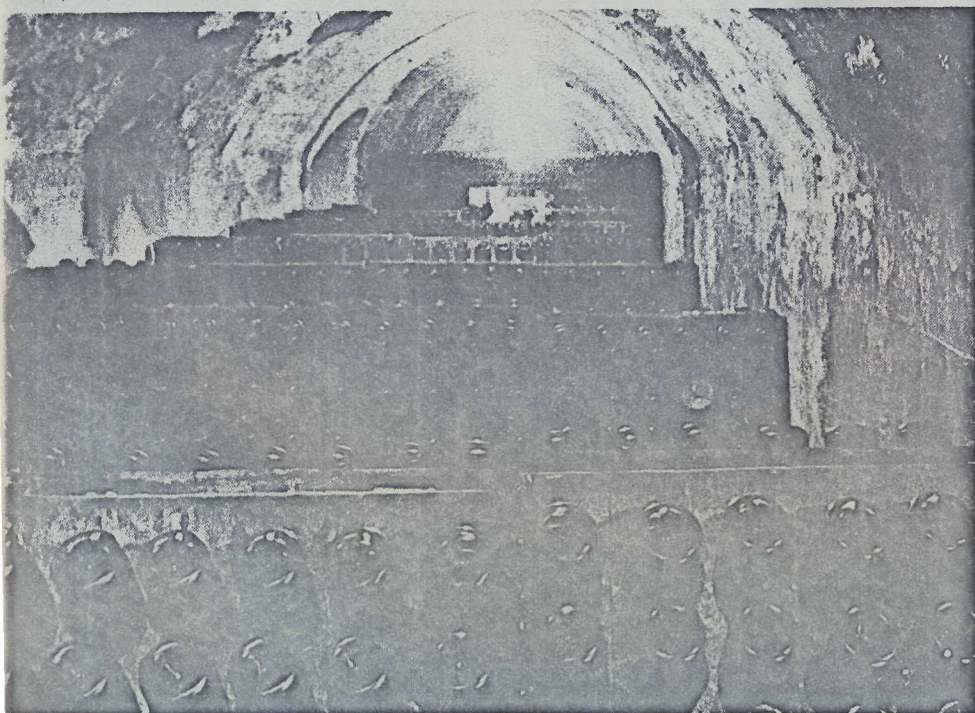
Τό κρασί στην Ε.Ο.Κ.

Οι χώρες της ΕΟΚ είναι, συνολικά, ο μεγαλύτερος παραγωγός και καταναλωτής κρασιού σέ όλο τόν κόσμο. Η ΕΟΚ παράγει περισσότερο από 15 εκατομμύρια τόνους. Παραγωγή δηλαδή 30 φορές σάν τή δική μας καί ἴση μέ τή μισή, περίπου, παγκόσμια παραγωγή.

Η μεγάλη παραγωγή ἔχει δημιουργήσει προβλήματα καί στήν ΕΟΚ, γιατί ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ποσότητας αὐτῆς δέν μπορεί νά ἀπορροφηθεῖ ἀπό τήν κατανάλωση. Ἔτσι, μένει στίς ἀποθήκες γιά πολύ καιρό ἡ χρησιμοποιεῖται γιά παραγωγή οἰνοπνεύματος ἡ ἐξάγεται μέ ἐπιδότηση, ἐπιβαρύνοντας τόν κοινοτικό προϋπολογισμό.

Ἡ Κοινότητα, μέ τήν πολιτική πού ἀκολουθεῖ, προσπαθεῖ καί τά συμφέροντα τῶν παραγωγῶν νά προστατεύσει καί τά προβλήματα τῶν πλεονασμάτων τῆς νά περιορίσει.

Κάβα κρασιῶν.

Γιά τήν προστασία τοῦ παραγωγοῦ ἡ Ε.Ο.Κ. παίρνει τά ἀκόλουθα μέτρα:

- Καθορίζει τιμή προσανατολισμοῦ, μιά τιμή δηλαδή πού προβλέπεται νά πετύχει ὁ παραγωγός, ὥστε, μέ σωστά ὁργανωμένες ἀμπελουργικές ἐκμεταλλεύσεις, νά ἐξασφαλίζει ἱκανοποιητικό εἰσόδημα.

- Ὅρίζει μιά τιμή «κατωφλίου» πού δέν μπορεί νά ὑπερβαίνει τό 95% τῆς τιμῆς προσανατολισμοῦ. Ὅταν οἱ τιμές παραγωγοῦ πέσουν κάτω ἀπό αὐτή ἐνεργοποιεῖται ὁ μηχανισμός παρεμβάσεων.

Ὁ μηχανισμός αὐτός προβλέπει:

- α. Σύναψη βραχυπρόθεσμων καί μακροπρόθεσμων συμφωνητικῶν ἀποθηκεύσεως γιά νά μὴν πουλιέται τό κρασί ἀπό τόν οἰνοπαραγωγό σέ χαμηλές τιμές. Τά ἐξοδα ἀποθηκεύσεως καί οἱ τόκοι τοῦ κεφαλαίου καταβάλλονται στόν οἰνοπαραγωγό ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Ἑγγυήσεων καί Προσανατολισμοῦ (F.E.O.G.A.).

- β. Ἀπόσταση σέ ἱκανοποιητική τιμή (γιά τό 1978 εἶναι τό 60% τῆς τιμῆς προσανατολισμοῦ τοῦ ἄσπρου κρασιοῦ), πού ἀποτελεῖ τό τελευταῖο μέτρο προστασίας

τοῦ κρασιοῦ, πού παίρνει τῆς Ε.Ο.Κ. ἂν ἡ ἀποθεματοποίηση δέν ἀποδώσει.

- Ἐπιδοτεῖ τίς ἐξαγωγές κρασιῶν σέ τρίτες χώρες. Καθορίζει ἱκανοποιητική τιμή γιά τήν ἀπόσταση κρασιῶν κατώτερης κυρίως ποιότητας.

- Ἀπαγορεύει τήν ἀνάμιξη τῶν κοινοτικῶν κρασιῶν μέ κρασιὰ τρίτων χωρῶν.

Παράλληλα, ἡ Κοινότητα παίρνει μέτρα γιά τή βελτίωση τῆς ποιότητας τῶν κρασιῶν καί ἐλέγχει τήν προσφορά, δηλαδή τίς ποσότητες πού παράγονται.

Μέ τά μέτρα αὐτά:

- Ἐνθαρρύνει καί ἐνισχύει τήν ἀντικατάσταση τῶν ἀμπελιῶν τήν ἐγκατάσταση νέων φυτειῶν μὲ ποικιλίες κατάλληλες γιά **κρασιά ὀνομασίας προέλευσης**.

- Ἀπαγορεύει τήν οἰνοποίηση ἐπιτραπέζιων ποικιλιῶν.

- Ἐνισχύει τήν ἐκρίζωση ἀμπελιῶν πού ἔχουν μικρή παραγωγικότητα ἡ ἀνεπιθύμητες ποικιλίες.

- Καθιερώνει τό ἀμπελουργικό κτηματολόγιο.

μπορεί νά περιμένει "Έλληνας αμπελοκαλλιεργητής πό τήν ένταξη

Η παραγωγή κρασιού στη χώρα μας είναι πολύ μικρή σε σύγκριση με την παραγωγή της Κοινότητας. Ιδιαίτερα οι ποσότητές μας που πλεονάζουν για εξαγωγές μόλις φτάνουν τό 1% της κοινοτικής παραγωγής. Στην Κοινότητα επομένως δεν πρόκειται να δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα από την ένταξή μας.

Μερικά, όμως, από τά δικά μας προβλήματα μπορούν νά βρούν τη λύση τους με τήν ένταξη.

Ειδικότερα ή ένταξη θά βοηθήσει:

● Νά βελτιωθεί τό εισόδημα που παίρνουν οι παραγωγοί από την αμπελοκαλλιέργεια, γιατί ή Κοινότητα, με τήν πολιτική τιμών και παρέμβασης που ακολουθεί, εξασφαλίζει για όλη την παραγωγή της μιά διέξοδο σε ικανοποιητικές τιμές. Τό πόσο καλύτερες είναι οι τιμές αυτές από τις δικές μας είναι δύσκολο νά προσδιορισθεί γιατί παρεμβαίνουν πολλοί παράγοντες, όπως ή ποικιλία των σταφυλιών, ή περιοχή παραγωγής, οι βαθμοί του κρασιού κ.λ.π.

● Νά εξαγονται οι ποσότητες κρασιού που μάς πλεονάζουν, είτε στην Κοινότητα χωρίς εμπόδια, είτε σε τρίτες χώρες με επιδότηση της Κοινότητας. Επίσης, όταν τά κρασιά μας θά είναι «κοινοτικά» δεν θά εμποδίζεται ή ανάμιξή τους με τά κρασιά των άλλων χωρών της Κοινότητας για τή δημιουργία των τύπων των κρασιών που ζητιούνται από τους καταναλωτές στις χώρες της ΕΟΚ.

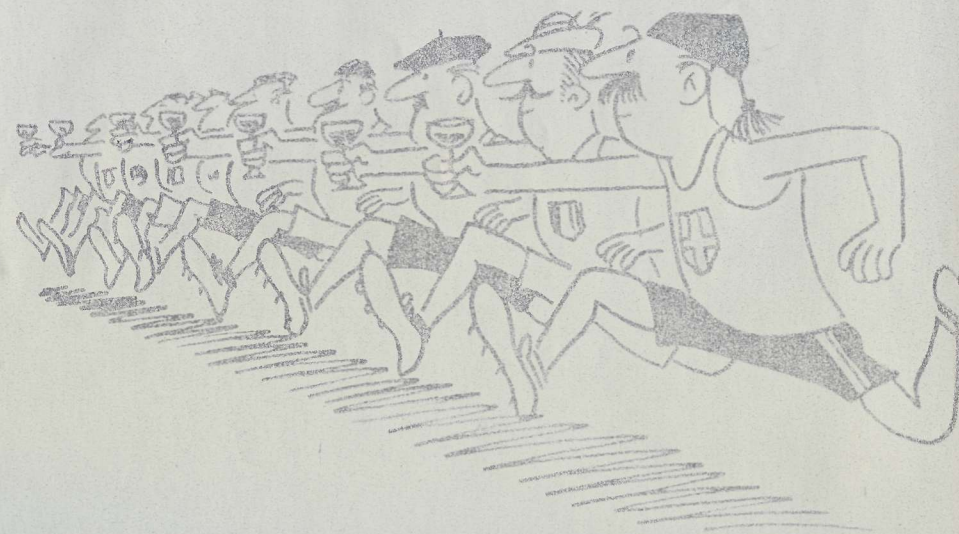
● Νά βελτιωθεί ή αμπελοκαλλιέργειά μας με επιδότηση από τόν κοινοτικό προϋπολογισμό, φυτεύοντας

ποικιλίες κατάλληλες για έκθεση κρασιά και κατά τρόπο που νά επιτρέπει μηχανική καλλιέργεια τή μείωση του κόστους παραγωγής.

Ο Έλληνας αμπελοκαλλιεργητής δεν πρέπει, όμως, νά περιμένει μόνο όφέλη από τήν ένταξη στ Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Υπάρχουν και μερικοί κίνδυνοι θά πρέπει νά τούς μάθει για νά πάρει και αυτός και οι οργανώσεις του τά μέτρα που χρειάζονται, ώστε, και με τή συμπαράσταση Κράτους, νά τούς ξεπεράσει.

Πρώτος κίνδυνος είναι τό κόστος παραγωγής μας, που σε όρισμε περιπτώσεις και κατηγορίες είναι ύψηλό. Στο μέλλον δεν θά μπορέ νά επιδοτείται για τά κρασιά που εξαγονται στό χώρο της Κοινότητας.

Ένας άλλος βασικός κίνδυνος ο ανταγωνισμός που θά αναπτύξει μέσα στη χώρα μας, ανάμεσα στα δικά μας κρασιά και στα κρασιά άλλων χωρών της Κοινότητας, ενδεχόμενα με κρασιά άλλων χωρών που έχουν ειδικές συμφωνίες με τήν ΕΟΚ.

πρέπει γίνει να πρεληθοῦμε τό την αξη

προωθήσουμε όσο γίνεται
όσοτερο τις ομαδικές
εργασίες που ρίχνουν
προς παραγωγή.

άνανεώσουμε τα ἀμπέλια
χουν χαμηλή παραγωγικότητα
είναι από ἐκλεκτές ποικιλίες,
λες ποικιλίες κατάλληλες
λεκτά κρασιά. (Στήν τελευταία
αυτό του έντυπου
μεύεται ο πίνακας με ἐκλεκτές
ιες σταφυλιών.)

χρησιμοποιήσουμε για τό
ο ὄγκο της παραγωγής μας τὰ
ονα οίνοποιεία, ιδιαίτερα των
αιριστικών Ὁργανώσεων,
περιορίσουμε
ιτροπαράδοτο τρόπο
οίησης στήν κάλυψη μόνο
ων αὐτοκατανάλωσης
ιλλιεργητών.

παραγωγοί μας
νεργαστούν στενά
ις ειδικούς και νά ἐφαρμόζουν
ηγίες τους σχετικά
κατάλληλο χρόνο τρυγητοῦ
τή σωστή μεταχείριση
σταφυλιών. Ἡ καλή ποιότητα
οισιού ξεκινάει από τό ἀμπέλι
τήν ποικιλία πρώτα και από τή
οίριση των σταφυλιών μετά.
αὐξηθεῖ ἡ χωρητικότητα των
ξαμενών μας.

Ἡ οίνοποίηση πρέπει νά
ἐκσυγχρονισθεῖ και νά ἀκολουθήσει
τεχνολογία που νά ἐξασφαλίζει
παραγωγή κρασιών ἐκλεκτής
ποιότητας. Ὁ ἀνταγωνισμός θά
εἶναι πολύ ἔντονος και μέσα στήν
ἀγορά μας. Ἡ ποιότητα εἶναι βασική
προϋπόθεση για νά τόν
ἀντιμετωπίσουμε μέ ἐπιτυχία. Ἐδῶ
τό βάρος πέφτει στους φορεῖς
τῆς οίνοποίησης και, ιδιαίτερα,
στis Συνεταιριστικές Ὁργανώσεις
που ἐλέγχουν και τό μεγαλύτερο
μέρος τῆς πρωτογενούς παραγωγῆς
και τό μισό περίπου δυναμικό
τῆς οίνοποιίας. Στό χέρι τους
λοιπόν εἶναι νά παράγουν κρασί
ἀνταγωνιστικῆς ποιότητας.

Ἡ ἐμπορία εἶναι ἓνα ἔργο
ἐξαιρετικά δύσκολο. Για νά εἶναι
ἀποτελεσματική χρειάζεται καλή
και σταθερή ποιότητα για μεγάλες
ποσότητες κρασιών.
Χρειάζεται ἐπίσης ἐντατική και
σωστή διαφήμιση για τὰ ἐκλεκτά
προϊόντα μας.

Σύγχρονη ἐμπορία δέν μπορούν
νά ἀσκήσουν οἱ μικρομονάδες.
Πρέπει νά ἐνθωθουν σέ οχήματα
συνεργασίας, που θά τοὺς
ἐξασφαλίσουν τὰ μέσα που τοὺς
χρειάζονται για ἓνα τόσο δύσκολο,
ἀλλά και τόσο ἀπαραίτητο ἔργο.

Οἱ Συνεταιριστικές Ὁργανώσεις, που ἀπό τή φύση τους
εἶναι μονάδες συνεργασίας, θά πρέπει νά συντονίζουν
τόν προγραμματισμό παραγωγῆς και ἐμπορίας, ὥστε νά
προωθήσουν τήν κατανάλωση των κρασιών μας, στό
ἐσωτερικό και στό ἐξωτερικό. Ἐτσι μόνο θά προστατεύ-
σουν ἀποτελεσματικά τὰ συμφέροντα των παραγωγών
μας και τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας γενικότερα, μέσα στά
πλαίσια των νέων συνθηκῶν που θά δημιουργηθοῦν.

Συμπέρασμα

Οι αμπελουργοί και οι φορείς οινοποίησης και έμπορίας του ελληνικού κρασιού, πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η έμπορική παρουσία τους, στις ευρωπαϊκές αγορές, προϋποθέτει προσαρμογές και βελτιώσεις που θα πρέπει να τις αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά, για να επωφεληθούν από την πολιτική που ακολουθεί η ΕΟΚ στον τομέα του κρασιού. Άλλωστε αλλαγές προς την κατεύθυνση αυτή είναι αναγκαίες και χωρίς την ένταξη. Η πραγματοποίησή τους όμως γίνεται πιο επιτακτική και περισσότερο επείγουσα τώρα.

Όδηγός όλων των φυρέων του κυκλώματος του ελληνικού κρασιού, πρέπει να είναι η συνειδητοποίηση αυτής της πραγματικότητας.

